

en Nødvendighed for dem af at gaa fra deres Eiendomme, og det er i høi Grad usandsynligt, at Andre havde havt Lykt til nu at overtage dem, det skulde da være Staten. Hvad har nu Frugten været af det Skridt, som den høiherredømmes Finansminister gjorde? Det var den, at ved Kommissionens Afreise fra Vestindien vare alle Sufferkogerier gjenopførte og en Del af dem i Gang, saaledes at der altsaa derved var skabt en Mulighed for at redde den allerstørste Del af den store Høst, der stod paa Marken, og som, hvis Overslaget derved, hvad jeg ikke fornaar at bedømme, har været rigtigt, repræsenterer lige saa mange Millioner Kroner, som her er udløst Hundrede Tusinder; det er det sande Forhold. Hvorvidt der med Hensyn til Bedømmelsen af det hele Skridt vil blive taget noget Hensyn dertil, maa jeg naturligvis henstille til de ærede Medlemmer; men jeg har dog troet at burde henlede deres Opmærksomhed paa, at saaledes er Forholdet i Virkeligheden. Jeg skal ikke komme videre ind paa de Skridt, der ere gjorte derved fra de forskjellige Planterers Side, den Adresse, der er sendt hertil, og den Protest, der er indkommen osv. Det forekommer mig, at man ikke godt nu kan have nogen Oversigt over dette Forhold. Jeg skal heller ikke paa nogen Maade gaa ind paa Marsjagerne til Oprøret, da det er Ting, om hvilke min Mening er nedlagt i den Beretning, som er indgivet af Kommissionen; men jeg vil kun til Slutning gjøre en eneste Bemærkning til den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører synes at glæde sig meget ved Tanken om, at Kommissionen vandrede omkring paa de Steder, hvor de afbrændte Bygninger havde staaet, og udmalede, hvorledes den med en uhyre Indbildningskraft havde tænkt sig disse Guse staa op og havde vurderet dem, og det saa nøjagtigt, at man endogsaa kunde se, at de vare vurderede forringe. Jeg veed ikke rigtigt, hvorledes den ærede Ordfører tænker sig at løse den Opgave, at gjøre et Skjøn over den Skade, der er sket, paa anden Maade end ved meget nøjagtigt at undersøge det, der staar tilbage; thi det brændte kunne vi naturligvis ikke se. Men dersom den ærede Ordfører havde en lille Smule Kjenndskab til den Slags Ting, hvad han sjenlyndig ikke har efter sine Udtalelser, vil han vide, at det ikke er saa forsvækkelig vanskelligt, naar man ser alle Murene af et Hus staae, at faae en Idee om, hvorledes Huset har set ud, især naar man sammenligner det med andre Guse i samme By af samme Konstruktion. Naar vi paa enkelte Steder have ment, at Summen var for høi anfat, er det naturligvis efter en Sammenigning af de Burderingssummer, der vare at sætte for andre Guse af samme Bestaffenhed, og jeg skal da tilføje, at vedkommende Regeringskommission har erkjendt, at der i og for sig ikke var nogen Grund til at anfætte disse Guse forskjelligt, og derved er man

kommen op til den paagjældende Forhøielse. Naar den ærede Ordfører tror, at vi kun ere gaaede i den Retning at sætte Burderingssummerne op, vil han, hvis Burderingsforretningen, hvad jeg ikke veed, har foreligget Udvalget i sin Helhed, vide, at der navnlig paa Landet er Steder, hvor Burderingssummen er sat ganske betydeligt ned, saaledes at Skjønnets er gaaet ikke blot i den ene, men ogsaa i den anden Retning.

Finansministeren (Strup): Udvalgets ærede Mindretal har i sin korte Betænkning udtalt, at det ikke finder nogen Anledning til at indlade sig paa Spørgsmaal, som synes at ligge udenfor det foreliggende Lovforslags Omraade, og som den langt fremrykkede Tid desuden gjør det umuligt helt at optage. Jeg slutter mig ganske til denne Udtalelse af Udvalgets Mindretal, og jeg skal, om end med Beklagelse, saa dog med Taalmodighed finde mig i, at Udvalgets Flertal har troet, at det var rette Sted og Tid til at udtale, at det er høvet eller, at det anser det for høvet over al Tvivl, at Regeringen i høi Grad har overstredet sin administrative Besøielse, saavel ved Dispositionen over de 500,000 Kr. som ved Udsendelsen af Kommissionen og den samme meddelte Bemyndigelse til at udlåne af Statens rentebærende Midler. Da Udvalgets ærede Flertal trods dette ikke korte Synderregister dog har fundet det billigt denne Gang ikke at lade det gaa ud over de Ulykkelige i Frederikssted, men i Forening med Mindretallet har indstillet Forslaget til usforandret Godkjendelse eller Untagelse, skal jeg, som sagt, med Taalmodighed, om end naturligvis med stor Beklagelse finde mig i, at denne strenge Anklage, indtil videre bliver siddende paa mig; thi der vil komme en Tid og Leilighed, som efter min Overbevisning vil være langt mere passende til, tilbunds at drøfte, om og hvorvidt i Virkeligheden Finansministeren i den Grad har gjort sig skyldig i de Overgreb, som her ere angivne. Jeg skal særlig gjøre opmærksom paa, at Spørgsmaalet om, hvorvidt dette Udlån af Statskassens Midler til Stabelidte i Frederikssted gjennem den udsendte Regeringskommission er et saadant Overgreb, vil komme til at ligge bestemt og skarpt for, idet de i Finansministerens Skrivelse til Udvalget nævnte Udlån paa 4,000 Dollars ikke ere medoptagne i de Udlån under andre Vilkaar, som i Lovforslaget ere angivne, og altsaa ikke kunne ind under denne Lovs Bestemmelser, altsaa at de allerede ydede Lån ikke faae deres Godkjendelse derved, at Thinget stemmer for Lovforslaget usforandret. Spørgsmaalet om Hjemmelen vil altsaa komme til at foreligge skarpt og rent. Jeg haaber, at den ærede Ordfører vil sætte Pris paa denne Udtalelse fra min Side. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds